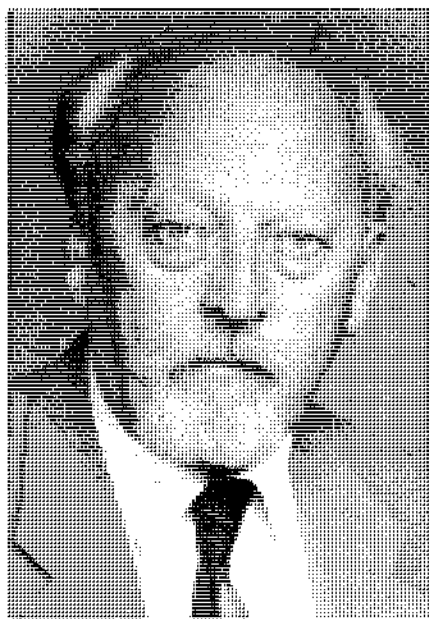

GDK: 902.1

Zdenko OTRIN (1933–1994)

Konec lanskega leta smo postali siromanejši za dragoceno življenje našega učitelja in sodelavca mag. Zdenka Otrina. Čeprav smo vedeli, da je težko bolan in da mu pešajo moči, smo vendarle upali, da se bo še vrnil med nas.

Zdenko je svoje bogato in ustvarjalno življenje začel pred 61 leti v Zemunu, kamor je družino zanesla pot očetovega službovanja. V šolo pa je hodil doma v Sloveniji in se po končani srednji šoli vpisal na gozdarski oddelek Biotehniške fakultete. Po diplomirani leta 1962 je več kot 25 let delal v ljubljanskem gozdnem gospodarstvu, v obratih v Kamniku in v Domžalah, nato pa kot vodja tehnično proizvodnega sektorja. Posebno pozornost je posvečal modernizaciji gozdne proizvodnje. Organiziral in predaval je na številnih seminarjih. Za svoje inovativno delo je dvakrat prejel priznanje gozdarskih sindikatov - inovator leta.

Od vsega začetka se je vključeval tudi v raziskovalno delo v okviru raziskovalnih

programov IGLG in gozdarskega oddelka BF ter bil ves čas dragocen sodelavec, saj je v raziskovalno delo vnašal potrebe in zahteve prakse in veliko prispeval tudi k prenosu in uporabi raziskovalnih rezultatov v naše gozdarsko delo.

Strokovno znanje je dopolnjeval tudi na krajših strokovnih izpopolnjevanjih v tujini, leta 1975 pa je na gozdarski fakulteti v Zagrebu končal magistrski študij.

Ves čas je bil tudi vključen v širša strokovna dogajanja v stroki. Na Splošnem združenju za gozdarstvo Slovenije je vrsto let vodil komisijo za pridobivanje lesa, nosil je tudi velik del bremena pri organizacijskih pripravah za kongres IUFRO v Ljubljani, še posebno pa je pomemben njegov prispevek k razvoju stanovske organizacije Zveze inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesarstva Slovenije, v kateri je bil tudi predsednik in od leta 1984 tudi njen častni član. Do svoje prerane smrti je bil tudi predsednik uredniškega sveta revije Gozdarski vestnik.

Kljub načertemu zdravju se je leta 1989 odločil, da bo svoje dragoceno znanje in izkušnje prenašal tudi študentom in je začel na višje in visokošolskem študiju predavati predmet Tehnologija gozdne proizvodnje. Kljub stopnjujoči se bolezni je svoje pedagoške obveznosti izpolnjeval praktično do zadnjega dne, zmanjkalo pa mu je moči za dokončanje začete doktorske disertacije.

Zdenko je spadal med tiste naše kolege in sodelavce, ki ne izstopajo z veliko besedami, nikomur ni vsiljeval svojega mnenja, bil je skromen in dejaven, priljubljen tako zaradi strokovnega dela in doseženih rezultatov kot zaradi svoje življenjske vedrine.

Zdenka ne bo več med nami, pogrešali ga bomo v vseh prihodnjih preizkušnjah, pogrešali ga bomo njegovi kolegi in sodelavci na fakulteti, v slovenskem gozdarstvu, še zlasti pa ga bo pogrešala njegova družina. Poslavljamo se z bolečino v srcu, z globoko zavestjo, da smo ostali brez dobrega tovariša. Njegovo delo in njegova misel pa ostajajo z nami. Slava mu!

dr. Iztok Winkler